05/12/2025

Η Καρδίτσα τίμησε τον Άγιο Σεραφείμ – Γρεβενών Δαυίδ: Η πραγματική δύναμη δεν βρίσκεται σε όπλα αλλά στη θεοφώτιστη καρδιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το πρωί της Πέμπτης 4 Δεκεμβρίου 2025, ημέρα τιμής του Αγίου Σεραφείμ, Πολιούχο της πόλης της Καρδίτσας, αλλά και προστάτη των εμπόρων, ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας γέμισε από ευλαβείς πιστούς που προσήλθαν για να συμμετάσχουν στη λαμπρή πανήγυρη. Τελέσθηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία με προεξάρχοντα τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενών κ. Δαυίδ και συλλειτουργούντα τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο.

Στο τέλος της λαμπρής και πανηγυρικής Ακολουθίας, ο λόγος δόθηκε στον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Γρεβενών** κ. Δαυίδ, ο οποίος, με πνευματική ευγένεια και πατρική αγάπη, απηύθυνε προς το εκκλησίασμα μια εμπνευσμένη **ομιλία** αναφερόμενος στη μορφή, στην αγιότητα και στα πνευματικά διδάγματα του Αγίου Σεραφείμ, Πολιούχου και Προστάτου της περιοχής:

«Των Αγράφων τον Γόνων, Φαναρίου των Προέδρων και Μονής Κορώνης των Κλεών, Σεραφείμ εφημίσωμεν. Μας αξίωσε η Χάρις του Θεού και η μνήμη του Αγίου Σεραφείμ Επισκόπου Φαναρίου και Νεοχωρίου με την τόσο τιμητική και ευγενική φιλάδελφη πρόσκλησή σας, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα και Ποιμενάρχα της Ιεράς αυτής ιστορικής, αγιασμένης και αγιοφρουρούμενης Επαρχίας, Κύριε, να τιμήσουμε Θεώ τη ελαχιστότητά μου να είμαι σήμερα εδώ μαζί σας, ευλαβικός προσκυνητής στη χάρη Του και να απολαύσω την ευλογία της μνήμης του Πολιούχου και Προστάτου σας Αγίου Σεραφείμ.

Κάθε Άγιος, αγαπητοί μου, μέσα στον χώρο και τον τρόπο της λατρείας έχει έναν ιδιαίτερο ύμνο που λέγεται Απολυτίκιο ή απλά, όπως το λέμε, Τροπάριο όπου είναι συμπυκνωμένη η ζωή του εορταζομένου Αγίου. Γιατί κάθε Απολυτίκιο δεν είναι απλά ένας ποιητικός ύμνος, αλλά κυρίως είναι μια θεολογική σύνοψη, μια μυσταγωγική εξομολόγηση και ταυτόχρονα μια ζωντανή μαρτυρία ότι ο Θεός συνεχίζει να ενεργεί στον κόσμο με τους φίλους Του, τους Αγίους Του.

Ο λόγος του υμνογράφου υψώνει ένα πρόσωπο, τον Άγιο Σεραφείμ, αλλά σκοπός του δεν είναι μόνο να του αποδώσει τιμή. Είναι κυρίως και βασικά να μας δείξει τι σημαίνει να γίνει ο άνθρωπος κατοικητήριο του Θεού. Αυτό δηλαδή που πέτυχε ο Άγιός μας, ο Άγιος Σεραφείμ.
Με πυξίδα και οδηγό το Απολυτίκιο του Αγίου Σεραφείμ, ας ξεκινήσουμε, φιλάδελφοι και φιλόθεοι, ευλογημένοι αδελφοί χριστιανοί, να δούμε σε τι δρόμους πνευματικής ζωής μάς οδηγεί αλλά και τι μηνύματα πνευματικού αγώνα μας προσφέρει ο σήμερα εορταζόμενος Άγιος.
Ψάλαμε όλοι μαζί πριν από λίγο, «Τῶν Ἀγράφων τὸν γόνον, Φαναριοῦ τὸν πρόεδρον, καὶ Μονῆς Κορώνης τὸ κλέος Σεραφεὶμ εὐφημήσωμεν ἀθλήσας γὰρ λαμπρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, θαυμάτων ἐπομβρίζει δωρεᾶς καὶ λυτρούται νοσημάτων φθοροποιῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας˙ δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πάσιν ἰάματα». Κάθε λέξη κρύβει μέσα της θεολογία, ανθρωπιά, εμπειρία, πόνο και πόθο για τον Χριστό. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να καταλάβουμε βαθύτερα και να προβληματιστούμε ωφελιμότερα.

Ο Άγιός μας παρουσιάζεται σαν γόνος μιας απλής ορεινής και ταπεινής περιοχής. Η Εκκλησία αγαπά να φανερώνει την ταπείνωση της καταγωγής των Αγίων, γιατί η αγιότητα δεν ανθεί σε μέρη επιφανή, αλλά σε καρδιές που ξέρουν να βγάζουν καρπούς μέσα στην αφάνεια, μέσα στη σιωπή και τη δυσκολία.

Ο Χριστός, μέσα από τη ζωή του Αγίου Σεραφείμ, μας τονίζει και μας λέει ξεκάθαρα ότι δεν σώζουν τα περιβάλλοντα και οι καταγωγές, αλλά εκείνο που είναι βασικό και σώζει είναι η καρδιά, η εσωτερική διάθεση. Η αξία του πνευματικού μας αγώνα δεν μετριέται με την κοινωνική καταγωγή, αλλά από την καρδιά που προσφέρεται. Σε έναν κόσμο που λατρεύει την εξωτερική δύναμη, ο Θεός επιλέγει την αφανή αγιότητα.
Γι’ αυτό και στέλνει μηνύματα ελπίδας ότι κανένα παρελθόν, καμιά δυσκολία, κανένα περιβάλλον δεν χωρίζει την πνευματική μας προοπτική. Ο Άγιος Σεραφείμ, που ονομάζεται και Πρόεδρος, δεν αποκαλείται έτσι γιατί έχει εξουσία, αλλά γιατί το αξίωμα της αρχιεροσύνης του είναι στάση και τρόπος θυσίας. Και αυτό το βιώνει ο Άγιος και το επιβεβαιώνει με το μαρτύριό του.

Ήταν πάντα κοντά στον άνθρωπο. Βοηθούσε. Συμπαραστεκόταν. Προσφερόταν. Γιατί η εκκλησιαστική ζωή, η διακονία, είναι σταυρός, αδελφοί μου. Είναι μια καθημερινή έξοδος από τον εαυτό μας. Μια συνεχής προσφορά στον άλλον. Ο πνευματικός ηγέτης, και όχι μόνο ο κληρικός, ο κάθε ηγέτης στην κοινωνία, στην Εκκλησία, στην οικογένεια, είναι εκείνος που πονάει, ακούει, σηκώνει βάρη.

Η κοινωνία μας διψά για αληθινούς προέδρους, ανθρώπους δηλαδή που δεν ηγούνται για να φανούν, αλλά για να στηρίξουν. Εδώ φωτίζεται η ανάγκη της εποχής μας για ανθρώπους στηρίγματα και όχι ανθρώπους κύρους και τίτλων. Η ηγεσία χωρίς αγάπη γίνεται βία, ενώ η ηγεσία με αγάπη γίνεται θεραπεία.

Ο Άγιος γίνεται κλέος, γίνεται δηλαδή δόξα ενός τόπου, όχι γιατί αναδείχτηκε απ' αυτόν, αλλά γιατί ο ίδιος ανέδειξε τον τόπο του. Ο άνθρωπος που ζει για τον Θεό με αγάπη, ταπείνωση και μετάνοια κάνει το περιβάλλον πιο φωτεινό. Ας μην περιμένουμε παθητικά να αλλάξει η κοινωνία δια μαγείας. Εμείς πρέπει πρώτα να αλλάξουμε, κάνοντας ο καθένας ξεχωριστά την υπέρβαση των προσωπικών του παθών και τότε μόνο η κοινωνία θα αλλάξει.

Ο τόπος μας, η οικογένεια, η ενορία, η εργασία λαμπρύνονται όταν εμείς γινόμαστε άνθρωποι της ευθύνης και της καλοσύνης. Καθένας στον χώρο του μπορεί να γίνει πηγή αξιοπρέπειας και ελπίδας. Και σε αυτόν τον χώρο ο Άγιος Σεραφείμ δίνει καθημερινά τον αγώνα του. Αθλείται ορατά και αόρατα, γιατί η αγιότητα δεν είναι απουσία δυσκολιών, αλλά είναι νίκη ενάντια σε αυτές.

Ο αγώνας μας είναι καθημερινός, οικονομικός και οικογενειακός, πνευματικός και ψυχολογικός. Ο αγώνας δεν είναι ντροπή, είναι ο δρόμος που οδηγεί στο φως. Ο Άγιος στέλνει σε όλους μας μηνύματα, σε όσους παλεύουν με την κατάθλιψη, το άγχος και την εσωτερική θλίψη. Μας λέει ακόμη ότι η νίκη δεν είναι να μην πληγωθείς, αλλά να συνεχίζεις ενώ είσαι πληγωμένος, να αγωνίζεσαι.

Η εικόνα της βροχής των θαυμάτων, βρύει ιάματα, ψάλλουμε, δείχνει ότι η αγιότητα είναι η υπέρβαση του εγώ. Ο Άγιος γίνεται πραγματικά σύννεφο που βρέχει δώρα στους ανθρώπους. Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε η κοινωνία μας έχει ανάγκη από τέτοια σύννεφα, από ανθρώπους δηλαδή που βρέχουν καλοσύνη, που απαλύνουν τον πόνο. Γιατί η καρδιά που προσφέρει θεραπεύει και θεραπεύεται.

Και όντως θεραπεύει νοσήματα φθοροποιά που δεν είναι μόνο σωματικά, είναι κυρίως ψυχικά, πνευματικά, νοσήματα σχέσεων και ελπίδας. Ο Άγιος Σεραφείμ δεν θεραπεύει μόνο το σώμα, αλλά κυρίως το τραύμα της ψυχής σε έναν κόσμο γεμάτο εσωτερική φθορά, άγχος, ματαιότητα, μοναξιά, απώλεια νοήματος. Η παρουσία των Αγίων ομολογεί ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για κάθε πλευρά της ανθρώπινης ύπαρξης.

Πόσοι αδελφοί μας γύρω μας κουβαλούν **φθοροποιά νοσήματα της θλίψης, της απόγνωσης, της αυτοϋποτίμησης**. Ο Άγιός μας γίνεται σημείο ελπίδας και μας λέει κάθε φορά που προσκυνούμε την εικόνα του και τα Άγια Λείψανά του, δεν

είσαι μόνος, ο Θεός σε βλέπει, σε ακολουθεί και σε ενισχύει γιατί σε αγαπάει.

Κάθε μέρα και κάθε φορά που γιορτάζουμε κάποιον Άγιο ή κάποια Αγία επιβεβαιώνεται ότι η αγιότητα δεν είναι απλά ένα ανθρώπινο κατόρθωμα, αλλά όπως πολύ ωραία είπε και χθες ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης σας, είναι συνεργασία της ανθρώπινης θέλησης και της θεϊκής χάρης.

Η πραγματική δύναμη δεν βρίσκεται σε όπλα, δεν βρίσκεται σε χρήματα ή επιρροή, αλλά στη θεοφώτιστη καρδιά. Ο κόσμος σήμερα μοιάζει να είναι πανίσχυρος, αλλά είναι βαθιά εύθραυστος. Η μεγαλύτερη δύναμη που σου δίνει ο Χριστός μέσα από τη ζωή και την παρουσία των Αγίων είναι, αδελφοί μου, η ικανότητα να ελπίζεις, να συγχωρείς και να σηκώνεσαι όταν πέφτεις.

Αδελφοί μου, το Απολυτίκιο του Αγίου Σεραφείμ ψάλαμε πριν από λίγο πανηγυρικά και ευφροσύνως. Αλλά και κάθε φορά που εσείς το ψέλνετε είτε μόνοι σας είτε στις διάφορες ακολουθίες που γίνονται στους ναούς εδώ της περιοχής, αφού άλλωστε είναι προστάτης και πολιούχος, είναι μια πρόσκληση σε έναν τρόπο ζωής.

Να ζήσουμε ταπεινά, να υπηρετήσουμε τον άνθρωπο, να αγωνιστούμε με καθαρή καρδιά, να προσφέρουμε απλόχερα, να βοηθούμε με ό,τι έχουμε και κυρίως να γίνουμε φως εκεί που υπάρχει σκοτάδι.

Ο Άγιος Σεραφείμ δεν είναι μια μορφή του παρελθόντος. Γίνεται καθρέφτης για το παρόν και ελπίδα για το μέλλον μας. Σε έναν κόσμο κουρασμένο, φοβισμένο και ψυχικά πληγωμένο, η μορφή του Αγίου Σεραφείμ μας δείχνει ότι η αγιότητα είναι δυνατή, η θεραπεία είναι δυνατή, η αλλαγή τρόπου ζωής είναι δυνατή, ότι ο Θεός ενεργεί ακόμη διά των Αγίων Του και συνεχίζει να φέρνει ιάματα, παρηγοριά και αναστήλωση ψυχών.

Ας τον επικαλούμαστε με πίστη και ας προσπαθήσουμε, δι’ ευχών του Αγίου Δεσπότου σας, λίγο περισσότερο να γίνουμε κι εμείς στη ζωή μας ένα μικρό θαύμα για κάποιον αδελφό που το χρειάζεται. Αμήν».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ευχαρίστησε για μία ακόμη φορά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενών κ. Δαυίδ διότι και την Τετάρτη και την Πέμπτη για την ευλογητή παρουσία του μαζί μας για τον εορτασμό του πολιούχου μας Αγίου Σεραφείμ.

Ευχαρίστησε εγκάρδια και εκ μέρους του ιερού κλήρου, τον περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Κουρέτα, τον Δήμαρχο Καρδίτσας κ. Τσιάκο, τον πρόεδρο του

εμπορικού συλλόγου κ. Τσεκούρα καθώς και εκπροσώπους του στρατοπέδου και των υπηρεσιών της πυροσβεστικής και Αστυνομίας και εξέφρασε τις ευχαριστίες του και τον σεβασμό του, προς όλους αυτούς για την παρουσία τους στην λατρευτική μας σύναξη.
Στη συνέχεια, μετέβη στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσης, όπου τέλεσε Ιερό Τρισάγιο επί του τάφου του Μακαριστού Επισκόπου Ρεντίνης κυρού Σεραφείμ, όπου κατ' αυτήν την ημέρα ήγαγε τα ονομαστήριά του.

Μετά το **Τρισάγιο** ο Σεπτός Ποιμενάρχης μαζί με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενών κ. Δαυίδ, μετά συνοδείας κλήρου, μετέβησαν στην Ιερά Μονή Κορώνης, όπου είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν την Κάρα του Αγίου Σεραφείμ.
Εκεί, τους υποδέχθηκε ο καθηγούμενος της Ιεράς Μονής μετά της συνοδείας αυτού.

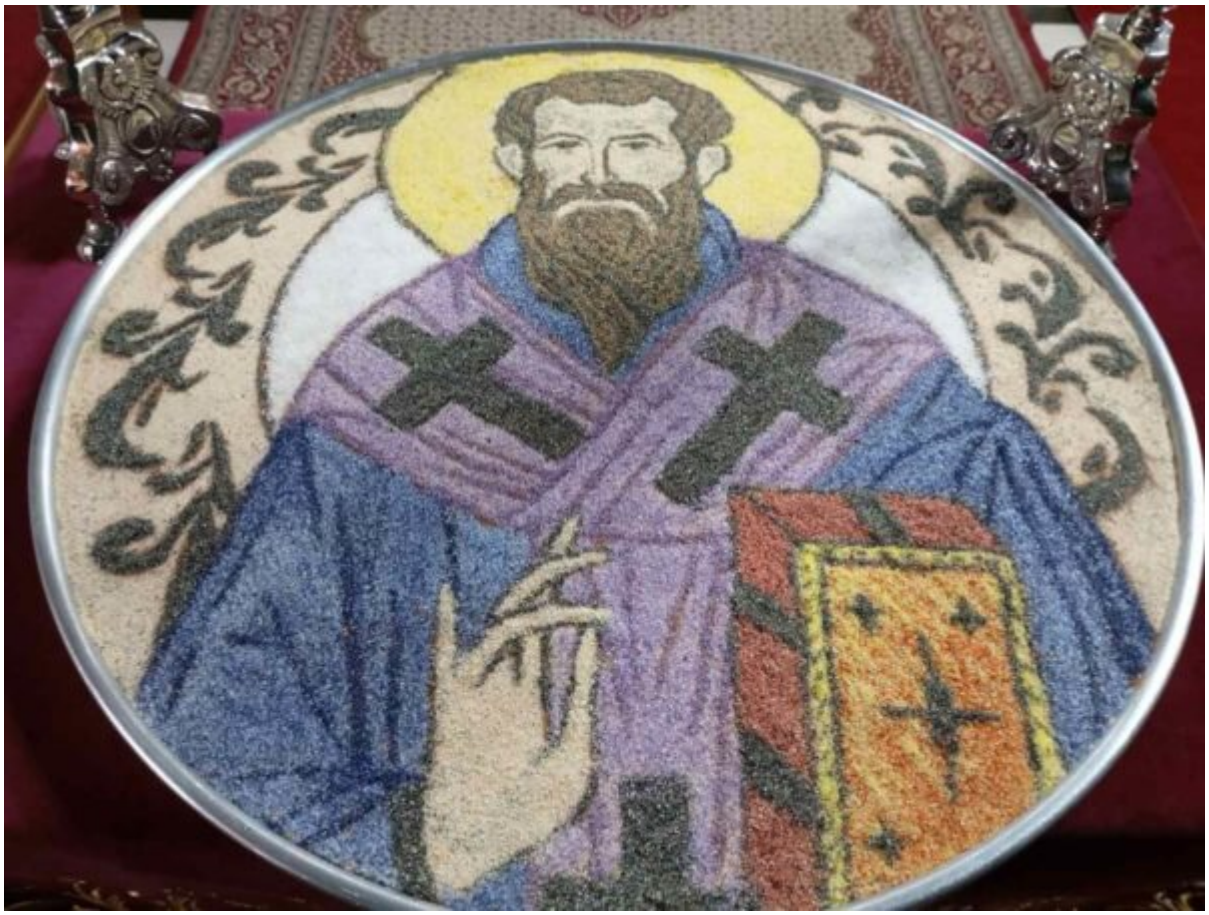

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΡΕΝΤΙΝΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
(ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ)
1945 - 2016